

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยนับเป็นประเทศที่มีศักยภาพในการขยายตลาดส่งออกสุกร ทั้งในรูปแบบของสุกรมีชีวิต (สุกรพันธุ์ และลูกสุกรขุน) เนื้อสุกร และผลิตภัณฑ์สุกร เนื่องจากมีความพร้อมในการขยายปริมาณการผลิตเพื่อรองรับความต้องการที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วของตลาด การเลี้ยงร้อยละ 75 เป็นการเลี้ยงของเกษตรกรรายย่อย ที่เหลืออีกร้อยละ 25 เป็นการเลี้ยงในลักษณะฟาร์มขนาดใหญ่เพื่อการค้า (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2555) ธุรกิจการเลี้ยงสุกรนับว่ามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งปัจจุบันผู้เลี้ยงสุกรได้พัฒนาปรับปรุงการเลี้ยงให้สามารถแข่งขัน และตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ส่งผลให้มีผลผลิตเพิ่มมากขึ้น พัฒนาระบบและการจัดการต้นทุนการผลิต อีกทั้งพัฒนาฟาร์มให้เข้ากับระบบมาตรฐานฟาร์มของกรมปศุสัตว์ มุ่งสู่มาตรฐานสากลและให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด (นพพร วายุโชติ, 2556) ในปี พ.ศ.2560 จากสรุปข้อมูลและสถิติจำนวนเกษตรกรและจำนวนสุกรนั้นพบว่าผู้เลี้ยงสุกรทั้งหมดจำนวน 180,606 ครัวเรือน โดยมีการเลี้ยงสุกรทั้งหมดจำนวน 10,191,784 ตัว (กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์, 2563: เว็บไซต์) เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้เลี้ยงจากปีพ.ศ. 2559 ถึงปีพ.ศ. 2560 จะพบว่าผู้เลี้ยงสุกรเพิ่มขึ้นจำนวนทั้งหมด 33,944 ราย และถ้าเปรียบเทียบกับจำนวนสุกรปี 2559 ถึงปี 2560 จะพบว่าจำนวนสุกรเพิ่มขึ้นจำนวนทั้งหมด 959,936 ตัว

ตารางที่ 1.1 การเปรียบเทียบจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งประเทศไทยปี 2559-2560

	เกษตรกร (คน)		การเปลี่ยนแปลง	
	ปี 2559	ปี 2560	จำนวน	ร้อยละ
เขต 1	3,052	3,901	849	21.76
เขต 2	2,253	2,389	136	5.69
เขต 3	35,585	41,788	6,203	14.84
เขต 4	25,880	33,403	7,523	22.52
เขต 5	38,611	46,159	7,548	16.35
เขต 6	18,348	24,985	6,637	26.56
เขต 7	6,767	7,546	779	10.32
เขต 8	14,228	17,939	3,711	20.69
เขต 9	1,938	2,496	558	22.36
รวม	146,662	180,606	33,944	18.79

ที่มา: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ (2563: เว็บไซต์)

ตารางที่ 1.2 การเปรียบเทียบจำนวนสุกรทั้งประเทศไทยปี 2559-2560

	สุกร (ตัว)		การเปลี่ยนแปลง	
	ปี 2559	ปี 2560	จำนวน	ร้อยละ
รวม	9,231,848	10,191,784	959,936	9.42
เขต 1	739,332	838,795	99,463	11.86
เขต 2	1,459,923	1,500,331	40,408	2.69
เขต 3	954,366	1,075,128	120,762	11.23
เขต 4	674,954	923,516	248,562	26.91
เขต 5	1,087,213	1,104,076	1,686	1.53
เขต 6	1,035,475	1,081,564	4,608	4.26
เขต 7	2,492,971	2,668,245	175,274	5.57
เขต 8	669,377	866,629	197,252	22.76
เขต 9	118,237	133,500	15,263	11.43

ที่มา: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ (2563: เว็บไซต์)

จากตารางที่ 1.1 พบว่าการเปรียบเทียบจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งประเทศไทย พ.ศ. 2559 - 2560 มีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.79

จากตารางที่ 1.2 พบว่าการเปรียบเทียบจำนวนสุกรทั้งประเทศไทย พ.ศ. 2559 - 2560 มีจำนวนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 9.42 ถ้าดูจากแนวโน้มแล้วก็ถือว่าธุรกิจการเลี้ยงสุกรในประเทศไทยมีทิศทางและแนวโน้มที่จะเติบโตไปได้ในอนาคต

จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงมากเป็นอันดับ 3 ของประเทศไทย โดยมีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งหมด 7,238 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.01 ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งหมดในประเทศไทย และมีจำนวนสุกรทั้งหมด 145,064 ตัว คิดเป็นร้อยละ 1.42 มากเป็นอันดับที่ 24 ของประเทศไทย (กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกรมปศุสัตว์ (2563: เว็บไซต์))

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2561) รายงานสถานการณ์การเลี้ยงสุกรภายในประเทศไทยและแนวโน้มนั้นได้มีการประเมินไว้ว่า ปี 2557 - 2561 การผลิตสุกรของไทยเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 8.90 ต่อปี เนื่องจากตลาดภายในประเทศยังมีความต้องการบริโภคอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนผู้ผลิตรายกลางและรายใหญ่มีการบริหารจัดการที่ดี สามารถจัดการฟาร์มและป้องกันโรคระบาดในสุกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้อัตราการรอดของสุกรเพิ่มขึ้นส่งผลให้มีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น

ซึ่งจากข้อมูลในปัจจุบันการเติบโตของธุรกิจการเลี้ยงสุกรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ถึงแม้ว่าจะได้รับผลกระทบจากการจากปัญหาโรคระบาด ราคาที่มีความผันผวนสูงและปัญหาด้านความไม่แน่นอนของสถานะเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน แต่ด้วยความต้องการบริโภคเนื้อสุกรและการส่งออกที่ยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยบวกทำให้การเลี้ยงสุกรเพิ่มขึ้นและส่งผลดีทางเศรษฐกิจ อีกทั้ง

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ก็นำมาใช้เพื่อสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจกับผู้เลี้ยงสุกร ทำให้ธุรกิจการเลี้ยงสุกรเติบโตขึ้นอย่างมากในหลายพื้นที่ ในทางกลับกันการเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วของธุรกิจการเลี้ยงสุกรก็ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมตามไปด้วยจากการใช้ทรัพยากรเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดปริมาณของเสียที่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น และส่งผลกระทบกับชุมชนและสังคมที่อยู่รอบข้างด้วย

เมื่อสังคมสิ่งแวดล้อมได้รับผลกระทบไปในทางลบ ท่ามกลางกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจของการผลิตสุกร จนเกิดประเด็นปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมที่กลายเป็นปัญหาใหญ่ที่ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนไหวต่อต้านผู้เลี้ยงสุกรของชุมชนที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งส่งผลให้ผู้เลี้ยงในบางรายถึงแม้จะสามารถสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ดีได้ แต่ธุรกิจก็ต้องล้มหรือปิดตัวลงจากการที่ไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดกับสังคมรอบข้าง และสิ่งแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันก็มีผู้เลี้ยงสุกรหลายรายเร่งปรับตัวและหันมาให้ความสำคัญและคำนึงถึงเรื่องสังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้นนอกเหนือจากการทำประโยชน์ทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว จนเกิดเป็นกลยุทธ์ที่ความยั่งยืนสำหรับธุรกิจฟาร์มสุกร และเป็นการแสดงให้เห็นว่ายังมีผู้เลี้ยงสุกรอีกหลายรายไม่ได้มุ่งหวังเพียงผลกำไรจากการประกอบธุรกิจฟาร์มสุกรเพียงอย่างเดียว แต่ยังให้ความสำคัญกับการดูแลสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ลดปริมาณของเสียในการเลี้ยงเพื่อหลีกเลี่ยงการที่จะส่งผลกระทบต่อชุมชนรอบข้าง

การเข้าถึงมิติด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างเข้าใจเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างความต้องการของธุรกิจกับความต้องการของมนุษย์ ก็เพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนในการประกอบธุรกิจฟาร์มสุกร ซึ่งเป็นเครื่องมือของการพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนโดยมุ่งเน้นปรับปรุงแก้ไขกระบวนการผลิตที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม หรือซีเอสอาร์เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ผู้เลี้ยงสุกรใช้สื่อสารกับชุมชนและผู้บริโภคเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี แสดงให้เห็นว่าผู้เลี้ยงสุกรมีความรับผิดชอบต่อในการดำเนินธุรกิจไม่ว่าจะเป็น ความรับผิดชอบต่อด้านเศรษฐกิจ ที่สร้างผลประโยชน์จากการประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีการบริหารจัดการกระบวนการผลิตหรือการดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรการจัดการของเสียและมลพิษการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบต่อด้านสังคม เป็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมภายในฟาร์มและชุมชนที่อยู่รอบข้าง ซึ่งธุรกิจฟาร์มสุกร ก็เป็นธุรกิจประเภทหนึ่งที่มีกระบวนการผลิต หรือการดำเนินกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น กลิ่น น้ำเสียของเสียจากมูลสุกร

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงกลยุทธ์เพื่อความยั่งยืนสำหรับธุรกิจฟาร์มสุกรของผู้เลี้ยงสุกรในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งถือเป็นตัวแทนในการวิจัยที่ดีและเหมาะสม การวิจัยในครั้งนี้จะมุ่งเน้นไปที่การศึกษากลยุทธ์เพื่อความยั่งยืนสำหรับธุรกิจฟาร์มสุกรด้านเศรษฐกิจ ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาโรคระบาด การไม่แน่นอนของสถานะเศรษฐกิจ กลยุทธ์ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้นจากผลกระทบกับชุมชนรอบข้าง ดังนั้นการที่จะทำให้ธุรกิจฟาร์มสุกรให้เกิดความยั่งยืนได้นอกจากการผลักดันทางด้านเศรษฐกิจที่เน้นผลกำไรเพียงอย่างเดียวแล้ว ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วย เพื่อให้ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เลี้ยงสุกรและชุมชนที่อยู่รอบข้างในด้านต่าง ๆ รวมทั้งผลักดันให้ธุรกิจฟาร์มสุกรมีผลการดำเนินงานที่ยั่งยืน โดยเป็นผลลัพธ์เชิงบูรณาการที่จะทำให้

ธุรกิจฟาร์มสุกรมีการเติบโต อย่างสมดุล โดยพิจารณาใน 3 มิติ ได้แก่ มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม และมิติด้านสิ่งแวดล้อม (Newport, Chesnes and Lidner 2003; Gray and Milne, 2007; Carleton, 2009; Goel, 2010; Cvelbar and Dwyer, 2013)

1.2 คำถามวิจัย

กลยุทธ์เพื่อความยั่งยืนสำหรับธุรกิจฟาร์มสุกร ของผู้เลี้ยงสุกรในเขตจังหวัดอุบลราชธานีควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษากลยุทธ์เพื่อความยั่งยืนสำหรับธุรกิจฟาร์มสุกร ของผู้เลี้ยงสุกรในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักคือ เจ้าของฟาร์ม ผู้จัดการฟาร์ม หรือผู้มีอำนาจหลักในการควบคุมดูแลฟาร์มเป็นผู้ทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลเท่านั้น

1.4.2 ขอบเขตด้านเวลา จะทำการศึกษาเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตั้งแต่เดือน 1 กรกฎาคม 2563 – 31 กรกฎาคม 2564

1.4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหาจะทำการศึกษาเฉพาะกลยุทธ์ด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษา เรื่องกลยุทธ์เพื่อความยั่งยืนสำหรับธุรกิจฟาร์มสุกร ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยคาดว่าจะเกิดประโยชน์ ดังนี้

1.5.1 สามารถนำกลยุทธ์ที่ได้ไปใช้สำหรับผู้เลี้ยงสุกรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดสำหรับการตอบสนองต่อลูกค้า ผู้บริโภคและชุมชนที่อยู่รอบด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

1.5.2 สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้เป็นเจ้าของธุรกิจฟาร์มสุกร หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ เพื่อปรับใช้ให้เหมาะสมกับธุรกิจฟาร์มหรือหน่วยงานของตน ในด้านการพัฒนาความยั่งยืนขององค์กร

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษากลยุทธ์เพื่อความยั่งยืนสำหรับธุรกิจฟาร์มสุกร ของผู้เลี้ยงสุกรในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.7.1 กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางที่ทำให้ธุรกิจฟาร์มเลี้ยงสุกรในจังหวัดอุบลราชธานี ประสบความสำเร็จหรือเกิดการได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างมีจริยธรรม

1.7.2 ความยั่งยืน หมายถึง การบูรณาการระหว่างธุรกิจกับการบริหารจัดการทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมโดยไม่ส่งผลกระทบและทำให้ธุรกิจอยู่ได้ จาก 3 องค์ประกอบ คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม

1.7.3 ธุรกิจฟาร์มสุกร หมายถึง การดำเนินธุรกิจผลิตสุกรในจังหวัดอุบลราชธานีเพื่อจำหน่ายของผู้ประกอบการ จำแนกได้เป็น 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

- 1.7.3.1 ฟาร์มสุกรขนาดเล็ก หมายถึง ฟาร์มที่มีจำนวนสุกร 50-500 ตัว
- 1.7.3.2 ฟาร์มสุกรขนาดกลาง หมายถึง ฟาร์มที่มีจำนวนสุกร 500-5,000 ตัว
- 1.7.3.3 ฟาร์มสุกรขนาดใหญ่ หมายถึง ฟาร์มที่มีจำนวนสุกรตั้งแต่ 5,000 ตัวขึ้นไป

1.7.4 กลยุทธ์เพื่อความยั่งยืนสำหรับธุรกิจฟาร์มสุกร หมายถึง แนวทางที่ทำให้ธุรกิจการเลี้ยงสุกรเพื่อการค้าในจังหวัดอุบลราชธานีประสบความสำเร็จหรือเกิดการได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยมีการบูรณาการระหว่างธุรกิจกับการบริหารจัดการทรัพยากรเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

1.7.5 โรงเรือนระบบเปิด หมายถึง โรงเรือนที่ไม่สามารถควบคุมสภาพแวดล้อมและธรรมชาติได้ เช่น อุณหภูมิและความชื้น ที่จะแปรผันไปตามสภาพอากาศรอบโรงเรือน

1.7.6 โรงเรือนระบบปิด หมายถึง โรงเรือนที่สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของสุกร ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ แสงสว่างและสามารถป้องกันพาหะนำโรคได้

1.7.7 กระบวนการจัดการธุรกิจฟาร์มสุกร หมายถึง การดำเนินการหรือปฏิบัติการใด ๆ ก็ตาม ที่เกี่ยวกับการผลิตสุกรที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เป็นการระดมความรู้ความชำนาญ ประสบการณ์ และเทคโนโลยีเข้ามาบริหารเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการผลิต อันจะนำมาซึ่งกำไรให้แก่ฟาร์มสุกรในอัตราสูงและต่อเนื่อง คำนวณค่าแก่การลงทุนทั้งทรัพย์สินและแรงงาน

1.7.8 การเป็นผู้นำด้านต้นทุน หมายถึง แนวทางในการลดต้นทุนทางการจัดการของฟาร์มสุกร เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้เกิดขึ้นได้ด้วยการมุ่งเน้นการสร้างการประหยัดจากขอบเขตงาน (Economies of Scope) หรือการจัดการที่มีประสิทธิภาพของฟาร์มสุกร ที่ทำให้เกิดการเพิ่มผลผลิตภายในฟาร์ม และได้ประสิทธิภาพที่ดีเหมาะสมกับต้นทุนที่เสียไปสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้

1.7.9 การสร้างความแตกต่างให้สินค้า หมายถึง การที่ฟาร์มสุกรแสวงหาความแตกต่าง เพื่อสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยพยายามสร้างสินค้าหรือบริการในลักษณะที่ไม่เหมือนคู่แข่ง เพื่อให้ได้คุณค่า (Value) ที่เพิ่มขึ้นแก่ลูกค้า ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของผลิตภัณฑ์ การบริการหลังการขาย ช่องทางการจำหน่าย ภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์ของลูกค้า

1.7.10 การประกอบธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง การประกอบกิจการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมของฟาร์มสุกร ที่ต้องประกอบกิจการด้วยความดูแลใส่ใจต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อย่างมีคุณธรรมจริยธรรม และมีจรรยาบรรณ เช่น การลดการใช้ยาปฏิชีวนะ การงดใช้สารเร่งเนื้อแดง การมีความรับผิดชอบต่อพนักงานภายในฟาร์ม การมีความรับผิดชอบต่อสังคมภายนอก มีความตระหนักถึงผลกระทบทางลบต่อสังคม โดยพร้อมจะแก้ไขเพื่อลดผลกระทบดังกล่าว รวมถึงสร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่จะช่วยให้การดำเนินการกิจการเป็นการสร้างความสำเร็จและประโยชน์สุข ซึ่งจะเป็นผลดีต่อความยั่งยืนของกิจการฟาร์ม

1.7.11 การบริจาคเพื่อการกุศล หมายถึง การบริจาคของฟาร์มสุกรให้กับวัด โรงเรียน ชุมชน เพื่อวัตถุประสงค์การกุศล โดยรูปแบบการบริจาคเพื่อการกุศลทำได้หลายรูปแบบ เช่น การเสนอเงินสดให้กับวัด โรงเรียน ชุมชน หรือการบริจาคให้เป็นสิ่งของ เช่น สุกร อาหาร เป็นต้น

1.7.12 การอาสาช่วยเหลือชุมชน หมายถึง การอาสาช่วยเหลือชุมชนของฟาร์มสุกรด้วยการทำประโยชน์ต่อชุมชนด้วยความเต็มใจและทำเพื่อผู้อื่นโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตน ไม่ว่าจะเป็นเวลา กำลังใจและกำลังกาย เช่น การสอนหนังสือให้แก่เด็ก การปรับปรุงทัศนียภาพของชุมชน การปลูกป่าต้นไม้มงคลพระเกียรติ การช่วยเหลือกิจกรรมที่วัด การเป็นอาสาสมัครของชุมชนในการ

ช่วยเหลือชุมชน การสร้างบ้านให้คนชราที่ยากจน การช่วยเหลือคนที่ไม่มีโอกาสทางการศึกษาให้มีทุนเรียน เป็นต้น

1.7.13 การจัดการน้ำเสีย หมายถึง การจัดการหรือบำบัดน้ำเสียจากกระบวนการใช้ทรัพยากรน้ำภายในฟาร์มสุกร โดยกำจัดหรือทำลายสิ่งปนเปื้อนในน้ำเสียให้หมดไปหรือเหลือน้อยที่สุดให้ได้ มาตรฐานที่กำหนดและไม่ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

1.7.14 การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ หมายถึง การนำเอาของเสียที่ผ่านการใช้ภายในฟาร์มสุกร กลับมาใช้ใหม่ที่อาจเหมือนเดิมหรือไม่เหมือนเดิมก็ได้ ของที่ใช้แล้วจากขั้นตอนในการเลี้ยงสุกรหมุนเวียนนำกลับมาใช้ใหม่ ได้แก่ กระสอบอาหาร อาหารที่หกเลอะพื้น และน้ำเสียที่ผ่านการบำบัด เป็นหนึ่งในวิธีการลดขยะ ลดมลพิษให้กับสภาพแวดล้อม

1.7.15 การจัดการสุขภาพ หมายถึง การจัดการฟาร์มสุกรเพื่อให้สุกรอยู่อย่างสบาย ปลอดภัยต่อเชื้อโรคต่าง ๆ การทำให้คอก/โรงเรือนสะอาดและการจัดการที่เป็นประโยชน์ต่อการผลิตสุกร